

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 11/2024-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. E. Mišíková & JUDr. Ing. R. Cádra, s.r.o., Partizánska 2, Bratislava, proti uzneseniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. IV/1 GPt 428/23/1000-3 z 30. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. augusta 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 17 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením generálneho prokurátora č. k. IV/1 GPt 428/23/1000-3 z 30. júna 2023. Sťažovateľka sa domáha zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci generálnemu prokurátorovi na ďalšie konanie, ako aj náhrady trov konania.

2. Uznesením vyšetrovateľa z 9. novembra 2022 bolo podľa § 199 ods. 1, 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie okrem iných aj proti [REDAKOVANÉ] – synovi sťažovateľky (ďalej aj „obvinený“) pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona (bod 1) a pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona a § 141 písm. a) Trestného zákona (bod 2).

3. Následne boli sťažovateľke príkazom prokurátora z 10. novembra 2022 zaistené špecifikované nehnuteľnosti. Ďalším príkazom prokurátora z 10. novembra 2022 jej bola zaistená iná majetková hodnota (stavba) špecifikovaná vo výroku tohto príkazu.

4. Žiadosťami z 5. apríla 2023 a 12. apríla 2023 sťažovateľka žiadala v zmysle § 96a ods. 8 a § 96e ods. 9 Trestného poriadku o zrušenie zaistenia nehnuteľností a inej majetkovej hodnoty. Uvedené žiadosti vybavil prokurátor prípisom, pričom sťažovateľka namietala, že v zmysle Trestného poriadku mal o jej žiadostiach rozhodnúť uznesením.

5. Dňa 30. mája 2023 bolo sťažovateľke doručené uznesenie prokurátora z 26. mája 2023, ktorým podľa § 96a ods. 8 Trestného poriadku a podľa § 96e ods. 9 Trestného poriadku žiadostiam nevyhovelo.

6. Proti uzneseniu z 26. mája 2023 podala sťažovateľka sťažnosť, ktorú generálny prokurátor (v zastúpení prvým námestníkom) napadnutým uznesením zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú.

7. Generálny prokurátor po preskúmaní veci uviedol, že preskúmané uznesenie je vecne správne, pričom z dosiaľ vykonaného dokazovania je presvedčený, že boli splnené zákonné podmienky na vydanie uznesenia o nevyhovení žiadosti (na zrušenie zaistenia majetku), pretože naďalej existuje odôvodnené podozrenie, že zaistený majetok (stavebný pozemok, byt a nebytový priestor a rozostavaná stavba) môže byť výnosom z trestnej činnosti.

8. K nadobudnutiu bytu a nebytového priestoru sťažovateľkou od jej dcéry kúpnu zmluvou z 15. októbra 2018 uviedol, že kúpna cena bola vo výške 120 000 eur a mala byť uhradená bezhotovostne. Z vyšetrovacieho spisu pritom nevyplýva, či sa tak naozaj stalo. Sťažovateľkin syn sa mal drogovej trestnej činnosti dopúšťať v období od apríla 2014 do júla 2016, keď mal obchodovať s metamfetamínom s hmotnosťou približne 156 kg tak, že tento mal nadobudnúť za približnú sumu 2 868 000 eur a predat' za sumu 4 524 000 eur. Obvinený má v predmetnom byte trvalý pobyt a spolu s rodinou v uvedenom byte aj býva a má tam sídlo aj obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], ktorej jediným spoločníkom a konateľom je obvinený. Predmetný byt a nebytový priestor obvinený s rodinou aj reálne užíva s tým, že sťažovateľka má trvalý pobyt v obci [REDAKOVANÉ], kde aj preberá poštu. Dosiaľ nebol zabezpečený dôkaz, ktorý by preukazoval, že sťažovateľka kúpnu cenu za byt a nebytový priestor skutočne svojej dcére ako predávajúcej uhradila a ak áno, z akých zdrojov, keďže zo zmluvy nevyplýva, že by financovanie bolo zabezpečované formou úveru. Existuje podozrenie, že v uvedenom čase už obvinený profitoval z drogovej trestnej činnosti, pričom výnosy z nej vysoko prevyšovali dohodnutú kúpnu cenu. Vzhľadom na charakter bytu a nebytového priestoru (byt s rozlohou 104,53 m² a nebytový priestor s rozlohou 22,07 m² situované v novostavbe v Bratislave) nezodpovedala cenám obvyklým na trhu v čase uzatvárania zmluvy. Uvedené okolnosti nijako nerozptyľujú podozrenie, že byt, ktorý obvinený špecifikovaným spôsobom užíva, hoci vlastníkom je formálne sťažovateľka, nebol nadobudnutý za prostriedky, ktoré získal drogovou trestnou činnosťou.

9. Sťažovateľka nadobudla vlastnícke právo k stavebnému pozemku na základe závetu, ktorý v jej prospech spísala poručiiteľka [REDAKOVANÉ]. Zákonnými dedičkami pritom boli dve dcéry poručiiteľky a sťažovateľka pozemok zdedila bez povinnosti vyplatiť zákonné spoludedičky. Nie je zrejmé, aký vzťah mala sťažovateľka k poručiiteľke. V tomto kontexte poukázal generálny prokurátor na stavebné povolenie vydané mestskou časťou Bratislava-Vrakuňa ako stavebným

úradom prvého stupňa 16. marca 2021, ktorým bola povolená stavba (rodinný dom s 3 bytovými jednotkami, 3 žumpy a vodovodná prípojka) pre stavebníka [REDAKOVANÉ]. Z odôvodnenia stavebného povolenia vyplýva, že stavebník predložil stavebnému úradu zmluvu o budúcej kúpnej zmluve z 15. júla 2020 uzatvorenú s poručiiteľkou ako predávajúcou. Tým preukázal iné právo k pozemku v zmysle stavebných predpisov. [REDAKOVANÉ], teda uzatvorila s poručiiteľkou zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, ktorá sa stala podkladom na vydanie stavebného povolenia. Dosiaľ nebolo predmetom dokazovania, či na jej podklade poskytol obvinený, resp. [REDAKOVANÉ], budúcej predávajúcej (poručiiteľke) nejaké plnenie a ak áno, v akej výške. Nie je tiež zrejmé, prečo nedošlo k predaju stavebného pozemku, ale iba k uzatvoreniu zmluvy o budúcej kúpnej zmluve a závetu v prospech sťažovateľky. Relevantné je aj to, že závet spísala poručiiteľka 17. septembra 2020, pričom zmluva o budúcej kúpnej zmluve bola podpísaná už dva mesiace skôr (15. júla 2020). Je zjavné, že obvinený, resp. jeho spoločnosť sa snažili získať vlastnícke právo k stavebnému pozemku, na ktorom bol následne vybudovaný rodinný dom.

10. V ďalšom priebehu konania bude potrebné vykonať dokazovanie týkajúce sa toho, či obvinený poskytol poručiiteľke plnenie na podklade zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, prečo nebola uzatvorená kúpna zmluva, prečo poručiiteľka napriek záväzku zo zmluvy o budúcej kúpnej zmluve závetom odkázala stavebný pozemok sťažovateľke, prečo zákonné dedičky nerozporovali závet v ich neprospech (značné zmenšenie dedičskej podstaty). V konaní bude preto potrebné bezodkladne vykonať dokazovanie, „*či tieto úkony, ktoré si logicky odporujú, neboli urobené práve s úmyslom zakryť tú skutočnosť, že obvinený... inak bez legálnych príjmov, de facto získal stavebný pozemok do svojej moci z výnosov z trestnej činnosti.*“.

11. Pokiaľ ide o financovanie rozostavanej stavby, sťažovateľka predložila zmluvy o pôžičke poskytnutej sťažovateľkou a jej dcérou spoločnosti [REDAKOVANÉ], a tiež zmluvu o predaji rekreačnej chaty, ktorej kúpna cena predstavuje v podstatnom poskytnutú pôžičku. Zo zmluvy o predaji rekreačnej chaty (uzatvorenej 7. mája 2021) vyplýva, že išlo o novostavbu rodinného domu so 4 miestnosťami, zastavanou plochou 98 m², s pozemkom vo výmere 508 m², vlastnou studňou a žumpou v obci [REDAKOVANÉ]. V týchto súvislostiach je relevantné, že v období od roku 2018 do roku 2021 sťažovateľka vybuďovala novostavbu rekreačnej chaty v hodnote 143 000 eur a súčasne uhradila kúpnu cenu 120 000 eur za byt a nebytový priestor svojej dcéry. V takto nadobudnutom byte následne býval obvinený a jeho rodina a požičané finančné prostriedky boli použité na výstavbu rozostavanej stavby na účet spoločnosti obvineného.

12. Vo vyšetrovacom spise je inzerát zo 4. novembra 2022, z ktorého vyplýva, že jeden z bytov v rozostavanej stavbe je na predaj za sumu 284 900 eur. Rozostavaná stavba dosiaľ nie je zapísaná v katastri nehnuteľností. Práva stavebníka vyplývajúce zo stavebného povolenia stavebník [REDAKOVANÉ], bezodplatne previedol na sťažovateľku, a to dva dni pred zadržaním obvineného a jeho vzatím do väzby. Obvinený pritom vypovedal, že jeho príjmy sú vo výške 50 až 100 eur mesačne, [REDAKOVANÉ], nevykázala žiadne relevantné zisky zo svojej činnosti. Uvedená spoločnosť prijala pôžičky v celkovej výške 237 000 eur, ktoré mala použiť na výstavbu rozostavanej stavby. Dosiaľ nebol predložený dôkaz preukazujúci, že obvinený použil výhry v kasíne na výstavbu rozostavanej stavby.

13. Bude potrebné ustáliť reálne náklady na výstavbu rozostavanej stavby, či poskytnuté pôžičky mohli pokryť náklady s výstavbou, a tak vyvrátiť alebo potvrdiť podozrenie, že rozostavaná stavba bola financovaná, hoci aj z časti, z výnosov z trestnej činnosti. To, že obvinený previedol

bezodplatne práva vyplývajúce zo stavebného povolenia na sťažovateľku, „a to podpisom zmluvy, o ktorej pravosti existujú pochybnosti (v tejto súvislosti poukazujem na odôvodnenie uznesenia o nevyhovení žiadosti), nemá na vyššie uvedené vplyv.“.

14. Generálny prokurátor poukázal na zákonný príkaz rešpektovania základných práv a slobôd fyzických osôb a právnických osôb, ale aj na účel trestného konania, ktorým okrem zistenia a potrestania páchatel'a je aj zisťovanie a odčerpávanie výnosov z trestnej činnosti. Dokazovanie v trestnom konaní je potrebné vykonať tak, aby sa dosiahli všetky účely trestného konania. Vzhľadom na podozrenie, že zaistené nehnuteľnosti a iné majetkové hodnoty by mohli pochádzať z trestnej činnosti, nebolo možné sťažnosti sťažovateľky vyhovieť. Je však nevyhnutné vykonať dokazovanie smerujúce k potvrdeniu alebo vyvráteniu uvedených podozrení. Je tiež potrebné priebežne skúmať, či neboli naplnené zákonné znaky trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona, resp. podľa § 233a Trestného zákona.

II.

Argumentácia sťažovateľky

15. Sťažovateľka namieta porušenie svojho vlastníckeho práva podľa špecifikovaných článkov ústavy, charty a dodatkového protokolu napadnutým uznesením.

16. Sťažovateľka uvádza, že predmetné nehnuteľnosti (byt, nebytový priestor a pozemky) sú v jej výlučnom vlastníctve. K predmetnej stavbe nadobudla postavenie stavebníka na základe dohody o prevode práv a povinností zo 7. novembra 2022. Tieto nehnuteľnosti a iná majetková hodnota nepochádzajú z trestnej činnosti, resp. nie sú výnosom z trestnej činnosti.

17. Byt na [REDAKOVANÉ] spolu s nebytovým priestorom nadobudla zmluvou o prevode vlastníctva bytu z 15. októbra 2018 od dcéry [REDAKOVANÉ], ktorá ho kúpila za vlastné finančné prostriedky. V predmetnom byte býval aj jej syn s družkou a nedávno narodenou dcérou. V uvedenom byte však býva aj sťažovateľka a iní rodinní príslušníci. Užívanie bytu jej synom nezakladá skutočnosť, že tento byt je výnosom z trestnej činnosti, osobitne aj z dôvodu, že sa na jeho kúpe nijako nepodieľal. V čase, keď tento byt nadobudla dcéra sťažovateľky od tretej osoby, sťažovateľkin syn bol vo výkone trestu v Rakúsku.

18. Špecifikované pozemky nadobudla sťažovateľka na základe uznesenia notárky z 2. septembra 2021, ktorým bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva po poručiteľke [REDAKOVANÉ]. Tieto pozemky boli zaistené v zmysle § 96a ods. 1 Trestného poriadku s odôvodnením, že možno dôvodne predpokladať, že pozemky sú používané v priamej súvislosti s umiestnením výnosu z drogovej trestnej činnosti páchanej zločineckou skupinou, na ktorej čele stojí sťažovateľkin syn. Sťažovateľka uvádza, že neumožnila akékoľvek umiestňovanie výnosov z trestnej činnosti na jej pozemkoch. Uvedené zaistenie je navyše v rozpore s Trestným poriadkom. V zmysle § 96a ods. 1 Trestného poriadku zaistiť možno nehnuteľnosti, ktoré sú nástrojom alebo výnosom z trestnej činnosti, pričom uvedené skutočnosti neboli naplnené. Odôvodnenie v zmysle „umiestnenia výnosu z trestnej činnosti“ nemá oporu v zákone a je v rozpore s Trestným poriadkom.

19. Na špecifikovanú stavbu požičala sťažovateľka na základe zmluvy o pôžičke z 19. mája 2021 spoločnosti [REDAKOVANÉ], zastúpenej jej synom sumu 140 000 eur, ktorá bola viazaná na výstavbu predmetnej nehnuteľnosti. Finančné prostriedky, ktoré boli predmetom pôžičky, nadobudla

sťažovateľka z predaja rekreačnej chaty, ktorá bola v jej výlučnom vlastníctve (143 000 eur). Na výstavbu predmetnej nehnuteľnosti požičala uvedenej obchodnej spoločnosti aj dcéra sťažovateľky sumu 97 000 eur na základe zmluvy o pôžičke z 15. apríla 2021. Sťažovateľka má navyše vedomosť o tom, že jej syn vyhral vysokú sumu v kasíne, ktorú sčasti použil na výstavbu predmetnej nehnuteľnosti.

20. Prokurátor v uznesení o nevyhovení žiadosti uviedol, že neboli preukázané plnenia zo zmlúv o pôžičke, a to napriek tomu, že sťažovateľka predložila ako dôkaz výpis z účtu [REDAKOVANÉ], kde sú pripísané uvedené finančné prostriedky od dcéry sťažovateľky a od nej samej. Rovnako tak predložila aj výpisy z osobného účtu jej syna preukazujúce pripísanie výhier v kasíne v celkovej výške 119 325,57 eur. Skutočnosť, že sťažovateľka tvorila spoločnú domácnosť so svojim synom nemôže podporiť podozrenie, že finančné prostriedky, ktorými disponovala dcéra, ako aj sťažovateľka, pochádzajú z trestnej činnosti (z obchodovania s omamnými a psychotropnými látkami).

21. Generálny prokurátor napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že z vyšetrovacieho spisu nevyplýva, či sťažovateľka skutočne uhradila kúpnu cenu za byt, sťažovateľkin syn je trestne stíhaný za drogovú trestnú činnosť, ktorej sa mal dopúšťať od apríla 2014 do júla 2016, keď mal obchodovať s metamfetamínom s hmotnosťou približne 156 kg tak, že tento mal nadobudnúť za približnú sumu 2 868 000 eur a predat' za sumu 4 524 000 eur, t. j. v rozhodnom čase už mal profitovať z drogovej trestnej činnosti, byt na [REDAKOVANÉ] užíva a má tam trvalý pobyt, zatiaľ čo sťažovateľka má trvalý pobyt v obci [REDAKOVANÉ]. Kúpnu cenu považoval generálny prokurátor za neprimerane nízku, preto je potrebné skúmať zdroje financovania uvedeného bytu vrátane skúmania zdrojov, z akých ho nadobudla už dcéra sťažovateľky. Generálny prokurátor spochybnil aj samotné nadobudnutie predmetných pozemkov s tvrdením, že sťažovateľka nebola zákonným dedičom a nadobudla ich bez povinnosti výplaty spoludedičov. Podľa generálneho prokurátora nebolo preukázané, či výhry v kasíne použil sťažovateľkin syn na stavbu, a tiež, či pôžičky sťažovateľky a jej dcéry mohli pokryť výstavbu nehnuteľnosti.

22. Sťažovateľka uvedené skutočnosti preukázala listinnými dôkazmi (zmluva o prevode vlastníctva bytu z 15. októbra 2018). To, že má v konaní preukázať pôvod finančných prostriedkov, za ktoré byt nadobudla jej dcéra, považuje sťažovateľka za „*cyklenie dokazovania, ktoré nemá opodstatnenie, resp. už ho ani nie je možné hodnoverne preukázať.*“. Pokiaľ ide o neprimeranosť ceny, bolo potrebné zohľadniť, že išlo o prevod v rámci rodiny, kde by nebolo neobvyklé ani darovanie. Sťažovateľka predložila aj zmluvy o pôžičkách a následne aj výpisy z bankových účtov, ktoré preukázali reálne poskytnutie pôžičiek. Obdobne sťažovateľka výpisom z účtu preukázala výhry jej syna v kasíne.

23. V uvedenom kontexte je irelevantné, že v predmetnom byte býva syn sťažovateľky, resp. to, že tam sťažovateľka nemá evidovaný trvalý pobyt. Nadobudnutie pozemkov schválením dohody dedičov je legálny spôsob ich nadobudnutia, ktorý navyše žiaden z dedičov nespochybnil. Použitie finančných prostriedkov na stavbu čiastočne preukázala sťažovateľka stavebným denníkom aj vzhľadom na to, že podrobné vyúčtovanie nevedli.

24. Hlavným dôvodom zaistenia majetku malo byť tvrdenie orgánov činných v trestnom konaní, že sťažovateľkin syn mal v období rokov 2014 až 2016 predat' metamfetamín s hmotnosťou približne 156 kg za sumu 4 524 000 eur, a to ako hlava zločineckej skupiny. Uvedené množstvo je doložené

len výpoveďou jedného nedôveryhodného svedka a žiadnym iným dôkazom a predstavuje len matematický výpočet urobený z obsahu výsluchu. Družka jej syna predložila dôkazy spochybňujúce dôveryhodnosť uvedeného svedka. Uvedený „*nepodložený hlavný argument OČTK, ktorý sa opakuje v uzneseniach prokurátorov ma stavia do pozície, kedy ja musím pracne preukazovať rôzne skutočnosti, na rozdiel od OČTK, ktorým stačí odkázať len na nezmyselné čísla ako 156 kg a 4.524.000,- EUR, takéto aplikovanie obráteného dôkazného bremena je podľa môjho názoru v demokratickom a právnom štáte neprípustné.*“. Sťažovateľke bol majetok zaistený 10. novembra 2022, t. j. pred deviatimi mesiacmi, pričom doteraz nebol predložený dôkaz, ktorý by spochybňoval jej vlastnícke právo. Existenciu zločineckej skupiny oslabuje skutočnosť, že osobe, ktorá bola označená za pravú ruku jej syna, bolo zastavené trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, keďže nebolo preukázané, že by skutok spáchal tento obvinený.

25. Napadnutým uznesením bolo výrazným a neprimeraným spôsobom zasiahnuté do sťažovateľkinho práva vlastníť majetok, „*a to len na základe tej skutočnosti, že môj syn je momentálne v procesnom postavení obvineného.*“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

26. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie vlastníckeho práva sťažovateľky napadnutým uznesením generálneho prokurátora z dôvodu nenaplnenia zákonných podmienok na zaistenie majetku sťažovateľky, resp. z dôvodu, že ani generálny prokurátor nevyhovel jej sťažnosti proti uzneseniu, ktorým prokurátor nevyhovel jej žiadosti o zrušenie zaistenia špecifikovaného majetku (bytu, nebytového priestoru, pozemku a stavby).

27. Ústavnoprávny prieskum zaistenia majetku sťažovateľky, o ktorom bolo v poslednom stupni rozhodnuté napadnutým uznesením generálneho prokurátora, sa v podstate sústreďuje len na tie prípadné pochybenia, v ktorých dôsledku by pre také rozhodnutie chýbal zákonný základ alebo by zjavne nemohlo viesť k naplneniu účelu, ktorý ním má byť dosiahnutý, alebo by v ňom bolo možné vidieť svojvôľu z iného dôvodu. Predmetom ústavnoprávneho prieskumu môže byť aj procesný postup, ktorý predchádzal zaisteniu majetku (obdobne napr. I. ÚS 122/2018, IV. ÚS 577/2021, IV. ÚS 281/2022).

28. Ústavný súd tiež pripomína svoju judikatúru, v ktorej už vyslovil, že slovné spojenie „právo na ochranu“, ktoré je použité aj v čl. 20 ods. 1 ústavy, implikuje v sebe aj potrebu minimálnych garancií procesnej povahy, ktoré sú ustanovené priamo v čl. 20 ods. 1 ústavy a ktorých nedodržanie môže mať za následok jeho porušenie popri porušení základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 a nasl. ústavy (napr. I. ÚS 23/01, III. ÚS 117/06).

29. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu

možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, III. ÚS 263/03, IV. ÚS 136/05, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06, III. ÚS 198/07, III. ÚS 79/2012).

30. Na účely skúmania opodstatnenosti námietok sťažovateľky v ústavnej sťažnosti sa ústavný súd oboznámil aj s odôvodnením uznesenia prokurátora z 26. mája 2023, ktorým tento nevyhovел žiadostiam sťažovateľky o zrušenie zaistenia špecifikovaného majetku.

31. Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia v spojení s uznesením prokurátora z 26. mája 2023, ústavný súd konštatuje, že generálny prokurátor svoje právne závery riadne odôvodnil, uvedené odôvodnenie je zrozumiteľné a konzistentné. Právne závery tvoriace základ napadnutého uznesenia, ktorého priamym dôsledkom je ponechanie zaistenia špecifikovaného majetku sťažovateľky, nie sú arbitrárne, preto sú ústavne akceptovateľné. Uvedená právna a skutková argumentácia generálneho prokurátora predstavuje odôvodnenú a relevantnú reakciu na námietky sťažovateľky, pre ktoré žiadala zrušiť zaistenie špecifikovaného majetku.

32. Odôvodnenie napadnutého uznesenia generálneho prokurátora v spojení s uznesením z 26. mája 2023 predstavuje také skutkové a právne argumenty, ktoré poskytujú v takej miere ucelený obraz, ktorý opodstatňuje predbežné podozrenie, že zaistený majetok a iná majetková hodnota mohli byť aspoň sčasti získané z výnosov trestnej činnosti, z ktorej spáchania je obvinený syn sťažovateľky. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti spochybňuje niektoré aspekty daného obrazu, avšak podľa ústavného súdu je relevantné, že jej námietky nijako podstatne nevyvracajú a nespochybňujú predbežné závery prokuratúry opodstatňujúce zaistenie špecifikovaného majetku. Sťažovateľka napr. v kontexte nadobudnutia bytu a nebytového priestoru nijako nevysvetľuje pôvod finančných prostriedkov, za ktoré byt nadobudla od dcéry, resp. záver, že nebolo preukázané, že za daný byt kúpnu cenu vôbec zaplatila – a to aj v širších súvislostiach, keď mala financovať výstavbu chaty, z ktorej predaja následne poskytla pôžičku obvinenému, resp. spoločnosti [REDACTED], a mala disponovať aj peňažnými prostriedkami na kúpu bytu. Tieto (relevantné) okolnosti nijako nevysvetľuje a ani ich nijako v ústavnej sťažnosti nespochybňuje, pričom vo svojom súhrne tieto okolnosti odôvodňujú podozrenie, že tento zaistený majetok môže byť nadobudnutý aspoň čiastočne za výnos z trestnej činnosti. Obdobne pri nadobudnutí pozemku poukazuje na to, že ho nadobudla legálnym spôsobom (schválenie dohody dedičov), avšak už nijako nereaguje na ďalšie okolnosti vymedzené v napadnutom uznesení (uzavretie zmluvy o budúcej kúpnej zmluve medzi poručiiteľkou a obvineným a s tým súvisiace okolnosti), ktoré ale významne dokresľujú uvedené nadobudnutie pozemku sťažovateľkou a ktoré zároveň opäť odôvodňujú podozrenie, že pozemok mohol byť aspoň sčasti získaný z výnosu z trestnej činnosti. Obdobne pri rozostavanej stavbe sťažovateľka nijako neargumentuje adekvátnosťou požičaných finančných prostriedkov na vytvorenie rozostavanej stavby daného rozsahu (3 bytové jednotky a súvisiace stavby – prípojky, žumpy a pod.) a nijako nereaguje na okolnosti uzatvorenia zmluvy o prevode práv stavebníka na ňu (porovnaj odôvodnenie na s. 6 uznesenia z 26. mája 2023), ktoré ale predstavujú také súvislosti, ktoré odôvodňujú podozrenie tvoriace relevantný základ na zaistenie majetku, resp. inej majetkovej hodnoty.

33. Pokiaľ ide o vývoj dôkaznej situácie vo veci samej, t. j. vo veci obvinenia zo špecifikovaných trestných činov, na tieto môžu primárne reagovať obvinení v predmetnej veci prostriedkami, ktoré majú v danom procesnom postavení k dispozícii. Ich procesná aktivita môže rezultovať aj v zrušení zaistenia majetku (napr. § 96e ods. 7 Trestného poriadku). Alternatívne aj sťažovateľka bude môcť

opätovne využiť žiadosť o zrušenie zaistenia majetku v závislosti od ďalšieho vývoja trestného konania vo veci samej.

34. V aktuálnom štádiu trestného konania (ako to vyplýva z napadnutého uznesenia) námietky sťažovateľky neboli spôsobilé spochybniť ústavnú udržateľnosť napadnutého uznesenia, resp. špecifikovaného zaistenia majetku. Zaistenie majetku realizované špecifikovanými príkazmi malo zákonný podklad a nebolo výsledkom svojvôle. Rozsah zaistenia majetku sa javí byť adekvátnym k povahe a rozsahu vyšetrovanej trestnej činnosti, pričom je ústavne akceptovateľný záver, že dôvody na uvedené zaistenie naďalej pretrvávajú.

35. Na tomto základe ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

36. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky, ako ich špecifikovala v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2024

Libor Duľa
predseda senátu